

Jeg havde meget gerne set, at fru Pia Kjærsgaards parti var med, og det var der vel i virkeligheden heller ikke noget i vejen for. Hvis nu fru Pia Kjærsgaards parti stemmer ja – det er den grønne knap – når forslaget om efterløn bliver behandlet, så er det jo en ekstra garanti. Så jeg vil gerne sige til Dansk Folkeparti: Kom med! Vær med til at understrege, at efterlønnen er der ro om nu. Det ville også være et godt signal. Jo flere partier, der er med til at sikre efterlønnen fremover, jo bedre.

Må jeg ikke igen sige meget klart med hensyn til kapitalpensionens modregning, hvad det drejer sig om, fru Pia Kjærsgaard. Det er jo ikke sådan, at hvis man har en kapitalpension på 100.000 kr. efter overgangsordningen, så er det 100.000 kr., der bliver modregnet i efterlønnen. Sådan er det ikke. Det er sådan, at hvis man har en kapitalpension, så skal man måle den i forhold til det bundfradrag, der nu er blevet indført. Det vil sige, at man skal op over 200.000 kr. i forhold til det, man har stående på sin konto.

Lad mig give et eksempel. Hvis man efter år 2003 har en kapitalpension på 300.000 kr. stående på sin konto, skal man først drage 200.000 kr. fra, og så skal man måle i forhold til de resterende 100.000 kr. Det svarer til brutto ca. 3.000 kr. på årsbasis, eller efter skat noget der ligner et lille halvdan hundrede kroner om måneden, man får mindre i efterløn, hvis man i år 2004 har en kapitalpension på 300.000 kr.

Og som jeg sagde før: Er det egentlig ikke meget fornuftigt ud fra en social betragtning, at de bredeste skuldre skal bære mest, hvis der skal være plads til, at de lavestlønnede, de ubemidlede, de, der er nedslidt, fortsat kan bevare en efterlønsret? Det tror jeg. Det er jeg sikker på.

Pia Kjærsgaard (DF):

Hvis statsministeren nu mener, at der har været et misforhold, hvorfor omtalte statsministeren så ikke det i valgkampen? Det var præcis det, statsministeren ikke gjorde. Det er jo først nu, statsministeren mener at have fundet ud af, at der er et misforhold, og derefter begynder at forringe ved at modregne kapitalpensionen i efterlønnen. Det er uomtvisteligt, at det foregår, og det er en forringelse. Og så hjælper det ikke, at statsministeren spiller skuespil, og hvad statsministeren ellers kan opvise her i Folketingssalen.

Vil statsministeren vove at påstå, at der er politisk ro om efterlønnen? Tror statsministeren

virkelig, at fordi regeringen nu har indgået et forlig med fire andre partier, der hele tiden faktisk har været mere eller mindre forhippet på at afskaffe efterlønnen, og hvor statsministerens parti så har givet sig utrolig meget i mange forskellige sammenhænge, vil der blive skabt politisk ro?

Så kan jeg godt garantere, at Dansk Folkeparti i hvert tilfælde vil gøre meget for, at der ikke bliver skabt politisk ro om det, at statsministeren direkte bryder sine valgløfter. Det ser vi meget, meget alvorligt på.

Man må også have lov at spørge statsministeren: Hvor lang tid mener statsministeren egentlig, han kan sidde med et parlamentarisk grundlag, der er begyndt at kalde statsministerens parti utroværdigt?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg var ikke helt klar over, hvad spørgsmålet egentlig var, men lad mig prøve at gætte.

Med hensyn til modregningen af kapitalpensionen skal man jo huske, at de mennesker, der har en høj kapitalpension, meget høj, som regel også er mennesker, der har haft et mindre fysisk nedslidende job igennem alle årene. Der er jo en sammenhæng dér – høj indkomst, høj kapitalpension eller anden lignende pensionsopsparing og mindre fysisk nedslidning – og dermed er det også mennesker, som samfundet har brug for bliver lidt længere på arbejdsmarkedet.

Hvis de mennesker derfor siger: »Åh, jeg kan godt blive her til jeg bliver 62 år,« så er der ikke nogen modregning, fru Pia Kjærsgaard. Vi taler alene om det fyldte tresindstyvende år og det fyldte enogtresindstyvende år. Hvis man har lidt overskud, og det tror jeg mange alligevel har, til at blive, til at blive, til man er fyldt 62 år, så er der ingen modregning.

Så har vi opnået to ting. Det ene er, at vi har motiveret mennesker til at blive lidt længere, og det andet er, at vi kan få det til at hænge sammen samfundsmæssigt. Vi får jo ikke de goder i samfundet i fremtiden, vi gerne vil, hvis vi ikke samtidig sørger for, at flest mulige er i arbejde.

Så er der igen spørgsmålet om ro eller ikkero, men det er jo i en vis forstand op til de enkelte politiske partier. Efter den megen politiske debat, der har været om efterlønnen, har jeg ikke været i tvivl om, at et af de vigtigste gøremål, som regeringen og jeg selv måtte have, måtte være at sørge for, at så mange partier som muligt stod bag, og det er det, vi har opnået nu.